

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115208625
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8115208625.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Petra Straku a JUDr. Viery Kandrikovej v právnej veci žalobcu: D. A., F.. XX.X.XXXX, T. B. XXX/XX, XXX XX M., proti žalovaným: 1/ E.F. E., F.. X.XX.XXXX, T. P. X, XXX XX H. - U., 2/ L. E., F.. X.XX.XXXX, T. P. X, XXX XX H. - U., 3/ E. E., F.. XX.XX.XXXX, T. P. X, XXX XX H. - U., o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15C/146/2015 - 79 zo dňa 27.10.2016 takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok.
- II. Stranám sporu sa nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia okrem iného uviedol, že okresný súd Prešov v konaní sp.zn. 14C/51/2012 rozhodoval o žalobe žalobcu doručenej súdu 31.1.2012 o povinnosti žalovaných v rade 1/ a 2/ zaplatiť mu sumu 7.150 Eur s príslušenstvom. Žalovaní v rade 1/ a 2/ ako predávajúci a žalovaný v rade 3/ ako kupujúci uzavreli dňa 12.4.2012 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve predávajúcich, žalovanému v rade 3/. Podanou žalobou sa žalobca domáha určenia neúčinnosti tohto právneho úkonu voči nemu.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že prevod nehnuteľnosti bol uskutočnený odplatne, teda majetok žalovaných v 1. a 2. rade ako dlžníkov sa nezmenšil, žalobca nenamietal, žeby k prevodu nehnuteľnosti došlo za cenu neprimeranú, neadekvátnu. Z uvedeného dôvodu súd žalobe nevyhovela a túto v celom rozsahu zamietol pre jej nedôvodnosť voči žalovaným v 1. a 2. rade, ktorí neboli v konaní pasívne vecne legitimovaní a voči žalovanému v 3. rade, nakoľko nebolo preukázané, že by sporný právny úkon - kúpna zmluva V 1913/2012 bol uskutočnený s úmyslom ukrátiť žalobcu ako veriteľa.

O trovách konania rozhodol podľa ust. §255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Namietal záver súdu o nedostatku pasívnej legitimácie na strane žalovaných v rade 1/ a 2/, nakoľko aj títo mali z odporovateľného právneho úkonu prospech. Uviedol, že po vynesení rozsudku sa dozvedel o tom, že znalecký posudok bol vypracovaný na zákazku žalovaných a znalecký posudok značne podhodnotil nehnuteľnosť. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalovaný v rade 1/ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v čase napádaného právneho úkonu neexistovala žiadna vymáhateľná pohľadávka žalobcu. Predajom nehnuteľnosti nedošlo k zmenšeniu

majetku žalovaných v rade 1/ a 2/. Poukázal na koncentráciu konania. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Žalovaní v 2. a 3. rade navrhli rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. V reakcii na vyjadrenie žalovaného v rade 1/ žalobca uviedol, že žalovaný v rade 1/ nespochybnil existenciu novej skutočnosti. Ide o skutočnosť, ktorú bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

5. V nasledujúcich vyjadreniach strany sporu zotrvali na doterajšej argumentácii a neuviedli žiadne nové tvrdenia.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) na základe odvolania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP v spojení s ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok je vecne správny.

7. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

8. Súd prvej inštancie vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje, na ktoré odkazuje, a v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, a len na zdôraznenie správnosti odvolací súd dopĺňa.

9. Jednou z podstatných podmienok pre úspešné odporovanie právnemu úkonu je ukrátenie veriteľa. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že k ukráteniu veriteľa nedošlo, pretože právny úkon bol urobený odplatne, teda došlo len k zmene formy majetku žalovaných v rade 1/ a 2/, a to z formy nehnuteľného majetku na majetok finančný.

10. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o tom, že cena nehnuteľnosti pri predaji bola znaleckým posudkom podhodnotená odvolací súd poukazuje na koncentračnú zásadu uvedenú v ust. § 366 CSP, avšak napriek tomu pre úplnosť dodáva, že ani táto námietka nie je spôsobilá prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

Aj keby žalobca preukázal, že došlo k podhodnoteniu nehnuteľnosti, s ohľadom na konkrétne okolnosti prejednávanej veci by to nemalo za následok ukrátenie veriteľa, nakoľko aj „podhodnotená cena“ je viac ako dvojnásobne vyššia ako pohľadávka žalobcu a teda na strane žalovaných v rade 1/ a 2/ nedošlo k zníženiu majetku v takej miere, že nie sú schopní uhradiť žalobcovu jeho pohľadávku.

11. Správny je aj záver súdu prvej inštancie, že žalovaní v rade 1/ a 2/ nie sú pasívne legitimovaní. Pasívnu legitímáciu v konaní, predmetom ktorého je odporovateľný právny úkon, má osoba, s ktorou alebo v prospech ktorej bol urobený právny úkon. Pasívne vecne legitimovaná je tak zásadne osoba, ktorá získala odporovateľným právnym úkonom majetkový prospech. Preto ako pasívne legitimovaný neprichádzajú do úvahy dlžníci, teda žalovaní v rade 1/ a 2/; títo môžu prípadne vystupovať ako intervenienti v spore na strane žalovaného

12. Predajom nehnuteľnosti nedošlo k zmenšeniu majetku žalovaných v rade 1/ a 2/, nakoľko za predaj nehnuteľnosti žalovaný v rade 1/ a 2/ prijali primeraný ekvivalent. Žalobca tvrdí, že žalovaní v rade 1/ a 2/ majú dostatok peňazí na úhradu svojho dlhu voči nemu, ktorý mu však nechcú vyplatiť úmyselne. Žalovaný v rade 3/ ako osoba, ktorá podľa tvrdenia žalobcu mala mať z odporovateľného právneho úkonu prospech, však nezodpovedá za to, ako s poskytnutým protiplnením naložia dlžníci.

13. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Správne rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania uvedenými, potvrdil.

14. V odvolacom konaní nebol žalobca úspešný. Naopak fakticky plne úspešní boli žalovaní, ktorým vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaným žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).